

Tycker du att grasren är för djup. Läsip!

Tycker du att grasren är för djup,
nå välsam, tag dig då en sup!

Tag dig en, tag dig två,

tag dig trebbis-tre,

och gör du bequame

brava lara lara lara di lara,

brava lara lara di lara;

bravi lara lara lara di la

di lara lara la.

Vore ja löjtuant [äijä]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

304

Vore ja löjtuant,
ock, huru gerna
skulle ja darsa
golopp kvara bog;
skulle nussascheren
lära kvar bärnen
att svara "ja,"
då län var jag björt opp.

De va en dager, ja va sa glader. [Stämning]

De va'en dagar
ja va sa glader
uti min faders öfvergård.
O' der va blommor
i långa kläder,
der va stora
o' der va små;
der va gula, röda, hvita, blå,
men ingen af dem ja kommo på,
o' daffn vänner
i lören ja tager,
o' sen sa drösa vi golpjet om,
o. trallallallalla lalla la
tralla lalla, tralla lalla,
tralla lalla o' tralli la.

eller: a trace di lalla lalla lalla la-a,
 trace di lalla, trace di lalla,
 o trace di lalla, trace di la.

↳ Lörjå har der va grön, röda, gula, hvita,
 lala etc.

I öfrige öfversättningarna båda saggifterna

Fru Erlendsson [Kärleks]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

307

Fru E. erlendsson,
fru Erlendsson, fru Erlendsson, fru Erlendsson!
o' fäina manssell Po-ss,

De luvade sāj i soda vattnen,
soda vattnen, soda vattnen

Luvade sāj i soda vattnen
soda vattnen pussels.

O kisp om kisp, fyllicom bom, bom
fyllicom bom, bom, fyllicom bom, bom
o' kisp om kisp, fyllicom bom bom
fyllicom bom, bom, bom! 14

B. [Kärleks]

De da-america, de da-america, de da-america
de da-america,

*vill du följa mig, sa kan.

ja' loal horenda kvall
 yo' om ja' seuge ka den a~ran
 ka den aran, ka den a~ran
 om ja' seuge ka den a~ran
 dena ma meiv dan xxx/

Risp om rap fyllicom bom. bom. etc.

xxx/ seupter mot. "Kress med den pape blaraw, om ja'
seuge etc.

La gaur ja riti ríngun [Kárraberga]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

309

La gaur ja riti re-sugun
 o' ser ruppá daj,
 sta tar ja daj i fa-annun
 o' dambur me daj.
 i galopp i báda trúi,
 i galopp i báda trúi
 i galopp i trúi i:
 Með "i galopp ety" börjar dansen.

Ikane
N. Åslo
Oggsen fl. H. H.
Ikane kopre. [Länjö]

Ikane, skane kopre,
Hovem ska kopren vinner?
Se ska alla kärestarten vinner,
om ja kan honom finna
ga så se i går afton
allt i det klara manasken
Hovem kan tar sin,
Se kan ja min,
Se kan den siste vinner.

↳ [Länjö äldre]

Ikane, skane kopre,
Hovem ska kopren vinner?
ga de ska alla kärestarten vinner,
om ja kan honom finna
ga så se i går afton

allt i det klara månsken;
 how lofte, how skölle komma
 må' all sin fröjd o' fromma
 Norr kvar o' se tar sin,
 sin tar ja min,
 sin far den siste rugen
 ga, de va rätt, ja de va rätt
 ja de, va rätt sa lagom,
 ad du lek skä o' skänneas,
 for rugen velle ha de'
 [På en nyare]

Trika med ofrånstående med sändning
 af att ordet: "att öfver i lomma. vigen"
 stället för: "all sin fröjd o' fromma"
 denna förändring för sig på i o-läse
 enligt hvad man uppger för sinne.
 Huru jämför man: "här ska va"

lopfellog på månda", så skall man
kunna någorlunda klart för sig hur?
Folklekarerna och folkvisorna omdömas
af folket själf. Deraf de många
varianterna.

Gobben o' gommare i snöle.

[Diken beskriven sid. 19.]

a. [Lånja]

Man går i ring i danser folke-musik

↳ [Inivallig]

Man går i ring och dansar vals

[Låna gammal]

Enge pångar ha ja

menger att en slant,

men en färbemare.

o' han e' rätt galant

hogga han han,

trska lite ibland,

men i dansen

der går de rätt galant

Diken är i det näraste bortglömd

Man går i en ring och så dansade man.

Glað dig du skáning [Káre berga]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

314

Glað dig, du skáning,
í morgun ska du eða gróð;
doppa þú í höfning,
þá blifst þú einn sóð
Þralli datt þú datt datt
Þralli datt þú datt datt
Þralli datt þú datt datt
• Þralli datt þú datt

Glad dig du yngling Karlberg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

315

Glad dig du yngling
ett denna unga år;

roga dig, men du för vår!

Allt år ett må-öga

så länge du här går

Trall

Alla gå inom ringen, och
sedan dansar

Vigseln. [Kärsberga]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

316

∴ Stigarna sven
leppå hvinlen blå
de ly-ysa ∴
o' alla vatten
uti friska källorna
de ly-ysa,
ja, alla vatten
uti friska källorna
de ly-ysa

∴ Nappa du, den
dig behå-ogor, nappa!
o' ätte kommer prästen
nå sin stora, långa koppa
ja, ätte kommer prästen
nå sin stora, långa koppa

∴ Hæu skall edes
tiisammans oig ba'-eda ∴

Ja ska leta far

o' du ska leta man, -

o' saa vaa liva, naäta fign

feh, sa politt

i sommareu den sköna!

ja, och sa politt

i sommaren den skö-na

∴ da far o' mor

svänga om i de grö-na ∴

De lekaude biva en ring med
en person i mitten. De mæn kommer
till ströfven: "nappa den sty" set välj en
den nunti peinger varande en af de öfrige
lekaude af motsatt kön, och viä ströfven
ätte kommer pröven sty" ytterligare en,

vanlig mandig person. Denne slår først
den mandige personen på alben, sagende
:"du ska keta jer", og sedan den kerulig,
sagende: "du ska keta mer," herefter
denne fraa ringen tager en kerulig person
med det man spørger: "iså var lilla, vatten
fijn". Herefter vænge denne om i en
ringen, meder det man spørger: "ok, så
roligt sty. Den person, som først tager en
sli ringen af den i vevende, skal
bare leve vatten guld: - Nogen glæde
ligger man på skamt: "af ska hi eos
en liden dræng oss", herud en sådan
oksa pttager, så att de omsvævede
bli fjer?

Tomla såde. Kärreberga, uppl.

Bönder lå-åde se en dräng
 te sin ääker, te sin ång
 7: Tomla, tomla så-åde 7:

Sällplasser till alla i lekens deltagande
 med undantag af en bestämware i förväg
 hvarefter de lekande bildar en ring med en
 person i mitten. Denne är försedd med
 en lång staf. Ringen rör sig när
 den man upphörligt repeterar sången.
 Då den svarta ringen varande seser
 man nämnt förmodar det, stöter hon
 honom med stafven i golvet, då alla
 söka få sig plats. Den som ej får platsen
 ger pant och blir sitta i ringen nästa
 gång.

Ack, om ja länge se speian af
Huud Långt

Ack, om ja länge se speian af ~~huud~~ uel
der lina vänner ha böddad sin säng
gladliit skalle ja släcka ud ljus-ved,
gladliit skulle ja se fra hos den.
Men nu ha de gå-ätt,
som folked ha spä-ätt,
du tagit dag' en annan
o' läit meg' stäi.

b [Kärleken]

Ack, om ja länge se speian af ~~hu-ved~~
der lina vänner ha böddad sin säng
gladliit skalle ja släcka ut ljus-ved
gladliit skalle ja lina hos den.
Men nu ha de gå-ätt.

hvar taget sōj en cecesan
o' lälle māj stā.

Enligt H-vardens efteråt, och det
meest antagligen är, att de bekände varit verra
att en varit inom ningen under spjuegandet
af första verset, hvarefter denne bjöd ut upp
en och dansad samt de öfriga föllat.

Hvareandra och dansad parvis under af-
spjuegandet af andra verset, och att den,
som nigen make får, skall stanna inom
ningen på följande gång. Att dansen varit
vols kan man sluta till af de länge ut-
dragna: "gå-åå", "spå-åå" etc. Skulle H-s
uppgift i det fallet betyda mindre, cecesan
kan uppges, att alla leker vardens för i tiden

Se flickorna gå i dansen.

[Kärlekslåt]

Se flickorna gå i dansen
 må' nogan glesband,
 ja flickorna gå i dansen
 må' nogan glesband.

Ja bi-vida de o-om
 alla kärasten sinne
 så beida de om

alla kärasten sin
 "Ack, kär du min flicka,
 beid inte så hårdt
 ack kär du min flicka
 beid inte så hårdt"

Ja: a-annar a-aj
 att pers långt bort,
 ja a-annar aj.

att resa långt bort.
 Så kärligt dessa gossar
 för dansen försva-ann,
 Så kärligt dessa gossar,
 för dansen försva-ann.
 Så skjuta vi efter dessa
 med lantens gevär-är,
 Så skjuta vi efter dessa
 med lantens gevär-
 Se, villen vi oss något,
 Så ha vi oss här,
 Se, villen vi oss något,
 Så ha vi oss här-är."
 * Se nu ha ja blifvit gifta
 o' här e-minn ma-ann,
 Se nu ha ja blifvit gifta
 o' här e-minn ma-ann

den va-a-akaste gosse
 som fins i vail la-a-and
 den vackaste gosse,
 som fins i vail land !:

En vint aetal flickor på
 smetti ringen, hällande kvar sin nådsk
 i handen. På man kommer till skroven
 : "Sa beunda de sty." beunda flickorna
 sin nådsk och arman på kvar sin
 af gossarna, och då man kommer till skroven : "
 Så hastigt dessa gossar sty." på sinna de
 med nådskarna ombundne per ringen
 och de smetti ringen förset varande
 flickorna iutaga till de lemnades platen
 och man fortfar att säga om sin ringen
 till man kommer till skroven : "

"Så skjuta vi sty.", då ringen stannar
och alla, utom de förra, är ringen utgående,
klappa händerna. De är ringen utgående
manus sig nu under det man sjunger:
"se' villen vi oss något.", herefter de
om bændna dansa med den, som bänd
nåderbarnen om deras respektiva armar,
under det man sjunger: "se nu ha' ja
blivit gifvor sty." De som blifvit om-
bændna, skola vara i en ring och på
följande gång och så vidare för under
vsk.

Pesa tui hwa

[Kärneberg]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

326

Iu pesa vi' te' hwa-wa
 sae lusteli, sae glauveli;
 der skala vi' voss wa-wa
 sae lu-lusteli.

Ipelemañ pã strã-ãnge,
 de slita pã, de slita pã;
 ska detta vara lã-ãnge,
 sae trã-otuar pã.

di o' tralli la, di all' lau';
 di all' di li da-alla,
 di alla lau'.

Spelomån, spelomån. [äijö]

Spelomån, spelomån,
spelom upp en vät!
lejud alla flickor
på en dans!

Låt ingen kända
sitte bli,
som gerna
dansa vill!

Nu ha vi
dansad baren runt
o' glas o' flaskor
ha vi löst.

O' juus ha vi nägot doyyt draij
sa lejuder ha en saps.

* Träta la, träta älla la,

traedi alla bella liscia la,
 traella la, traedi alla la;
 traedi alla liscia la.

E. [Kärreberg]

Sino med ofvaktande med presidenten
 of sista versen, som saknas.

I grönan lund [Känarp]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

329

I grö-önad be-er-und
der gi-niga vi-i,
i der juiga vi seden i:

Se du, ja-a-a ha ja du
Se du ja-a-a ha ja du: sty.

En person placeras i ena ringen
och de öfriga bilda ringen stående med
händerna på ryggen. Under det man sjunger
passerar en af de i ringen stående ringar
närst bakom de öfriga för att i antingen
deras händer gömma en vis slant eller
och behålla den i sin egen. Vis stroforn: "
Se du ja ha ja du. "Draga allsamman
från sin händer, lägga flatsidorna ned.
hvar en, vända en den ena, en den andra

af de hoplagda hundernas yttre sed
uppåt, och byta oupphörligt om, vändande
de hoplagda hundernas neid fram för den
i ringen ståendes näsa, under det man
ideligen säger: "Se du, ja ha ja se den,
se du stz." Den icke i ringen stående söker
man gissa, hvem som har det gånnda mynnet
i sin hand. Lycker detta, skall den som haft
det, vara vinn i ringen nästa gång. I
motsatt fall för den förtvånade körsta
och på börjar man på nytt. De den, som förra
gången erhölet, ringen skall gå för att
ganna, såvida den vinnarende ej lyckats
gissa, hvem som haft mynnet. I motsatt
fall, går den förtvånade icke i ringen vidare
för att ganna, då den som haft den, för stå
uti ringen

De främmade herra

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

331

De främmade herra
 ha stigit heri-i-ii,
 de främmade herra
 ha stigit herii
 de niga, de bocka
 de herra sa hä-ä-ä,
 de niga de bocka
 de herra sa hä,
 men svart på mi se, heren
 de herra sa hä-ä-ä
 ja svart på mi se heren
 de herra sa hä
 "Kom liva, kom vännen,
 kom vaka med mig,
 den gyllene kronan."

den gifver jag di-i-ig,
 den gyllene krusen,
 den gifver ja dig!"
 "Den gyllene krusen
 den bör ja ej ta-a-a;
 den gyllene krusen
 den bör ja ej ta,
 för a-ä-ä ja får prägat.
 men mor o' men ja-a-er,
 för ja får prägat
 men mor o' men ja!"

Vi leker början är ett visst
 antal personer - i speciellt detta fall
 tre - fjärde ringen. Då man kommer
 till strofver: "de nio de bocka stg, bygn
 ossa mot tväranden om af de personer,
 som bildar ringen. Dess mot tväcka

man legerat, till kommer det att vara
inne i kungen nästa gång. Då man
kommer till släkten "nu snart får vi
se: stg". beger de utof medel i den om-
gifvande kungen. Med dessa sista danser
man under det man sjunger "kom lilla stg"

Medan vi lefva i världen så sällt

[Kärleken]

Medan vi lefva i världen så sällt

vi lofva hvarandra tro:

Tro aldrig, att jag krossar dig,

fäst du ha utrad och bedragit mig.

Lov du går aldrig mer mitt sinne

så länge jag finns till!

Skola vi outoligt skiljas åt

med sorg, med suckar och med gråt

och ljeda vi gånatt, gånatt, gånatt

De lekande är röda. En

placeras uti ringen och [de öfriga] springer.

Nå man kommer till stycket: "tro aldrig sty," vi

fatta de lekande hvarandra i händerna två och

två Eden som blir röda, skall vara inne i leken

nästa gång?] och man svärger om, idet man
fortfar att springa. Då man kommer till skolan
skola vi sty." fattar man parvis kvaran i land,
skakar, hand i det man säger "godnatt" sty".

Så släpper man denne, fattar åter en
annan, och den som denna gång blir vord,
skall vara icke ringen nästa gång. -
Leken är dock delvis bortglömd.

Påfven. [Känslor]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

336

Påfven e' en redi dovgte man,
ja minn saann.

Du ke-edi, ke-edi dovgte man
ja minn saann.

Han dricker vin af bästa sort
fallera

oh, vore ja den påfven, ja
fallera!

En person med förkunnad
ögon och en "påfvestaf" i handen placeras
i mitten i ringen med de öfriga, kallande
hvarann i händelsen såväl som i ringen
konstigt sjungande sången. När påfven
x kan dricker vin af sjöfrost.

slä för gott sinnet, stöter han sin staf i golvet.
Alla blanna då och den som i det offentliga
befriar sig med för honom, måste falla
på knä för den nye frän bändens befriade
påfver, ömiskt frågande "hva" befalles
påfver?" Påfver faller och sin den kysning
sl. d. och botpraren får som belöning
för sin bot sedan även att vara påfver nästa
gång.

Så gick ja 'ne' ut en afton att söka.

1888

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

338

Tro sitta da, ja gån här o' friar (änj)
Tro sitta, ja gån här o' friar,
Gäst ja fjäsa så forr däg;
Forr nerna vägs, gån te' andra byar,
O' der i väner, som ja tocker om
Skallen som dussar, de' ohärd
Endast onsvängring

Så bör ja nytt tioneer va fullt i fjär

Utaf alla som gå i ringen.

Utaf alla som gå i ringen,

jag tager dig

Men också ringen

tes ja finner

det är omöjligt

att lefa lyckelig

förutän dig i.

Et stort antal personer äro
inuti ringen, hvilka vid stropen: "jag tager
dig sty". fatta handera en af de öfriga och
svänga om med dessa under det man sjunger.

tes ja finner sty". De uppljudne skole vara
inuti ringen nästa gång; de föra intaga
deras plats i den omslutarde ringen, denna
sketes och man börjar åter från början.

Li dalaru vandra [Käre berga]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

340

Li dalar
den ska vandra
från den ena
te den andra,
blott det sker,
blott det sker,
så att ingen
dessa ser!

Hojer, vuster
hojer, vuster
ohä mite
takter! :

Men gå de bra,
så ska de gå
te denna sta.

B [Kärreberga]

Lika med fjärra, med undantag af
"losta" i stället "Linnesta".

341

Denne lek är egentligen af någon
kungäms' person en kunglek. När de i den-
samman deltagande sitta. En person placeras
när till ringen och de öfriga som sitta utvalda
rätt till kungen, låta ett mycket vandra från
hans till hand, i det de i lukt med sängen
slå sina händer samman hvarannan
gång och låta den komma i beröring
med grannens hvarannan.

Detta tingar på det sättet, att varje
person efter att ha slagit händerna
samma låta den högre följa med på sin
högra sida med flätsidan uppåt under
det att den venstre, halslutsen och med

fjädersidan nedan, samtidigt får fallen
 ned i den venstra om sittande grannens
 öppna högra hand. Då nu regnet
 kommer i högra handen, följer det ned
 upp, då händerna sammanslås öfver-
 flyttas då i venstra handen, åt följer samma
 i grannens högra, och går sedan vidare.
 Den, hos hvilken regnet ertappas af
 den icke ringen stående, får "gå" nästa
 gång, under det den, som först "går" eller
 rättare stått, intager dennes plats. — Den
 som släpper regnet, får ge pant och tenika gå
 då han helt naturligt derigenom blir ertappad.

Skåra skåra hofre. Björnessest

Skåra skåra hofre

Boen ska hofrens vinnu!

go de ska' alla kårasten min

one ja kan konom finna

na så en i går afse

nti det klara månsken x) månsken. I kårst ska
han komma---

han lofte han skulle komma

må all sin fröjd o' skomma

Nor hoar o' en tan sin x) Sa ha min vakt
sugen---

sa blir få min,

Sa får den siste sugen

ja, de va kårst, ja de' va kårst

ja, de va' kårst så lagom.

Ola velle gifta se,

men sugen velle ha en

Skåra skåra hofre etc. x) Vårst efteråt

Gubben o' gumman i smöen. [Bjarnskalle]

344

Gubben o' gumman i smöen

- tralla la, tralla la -

de vara så rädda för stöen

- tralla lalla la -

De fria fortäusens rekstaler

- tralla la, tralla la,

och ryte de knoppast en daler

- tralla lalla la -

Den korgen ja' dig skänker

- tralla la, tralla la -

en annan ja' bortlämper

- tralla lalla la -

Ja ä-är så hjärtans rö-öjd o' glöa
för norr ja' frier, så laur ja' "ja"

Vi leker barnen äro ett visst

antals personer inom ringen. Då man kommer
till strofen: "den kongen jag sty", bindes kvar
och en af dessa en händelse om armen på någon
af dem, som bilda ringen; och då man kommer
till strofen: "en annan jag sty" begär sig
hvar och en af de inom ringen varande
för någon af dem, som bilda ringen, dymsedligt
ten dand upplydande den för hvilken man
begär, hvarefter man dansar under det
man sjunger slutstrofen: "Ma ä-ä-ä sty".
Dansen är långsläpande val. — Efter att ha
dansat börjar man leka ända då det bli-
deras till, som blifvit ombeslagna med äs-
tuckas, att vara inom ringen.

Gack o' sök opp dei kusen

[Färdig]

Gack o' sök opp dei kusen

ta w i armene, släng en in-

här är dansar lejan under no-oten.

i: Spara iute skoen alla föten i:

Þvenne personer, stundom dock

flera men alltid jämna par - Äro sitta
i ringen. Här svänga dessa om med
hvarandra under det man säger: "här
dansar sty. Vid skroten "gack o' sök" sty,
släppa dessa hvarandra vänt fatta hvarandra
och af de som båda ringen, hvilken man
svänga i inom ringen. De som inom ringen
inkomma svänga om med hvarandra
tills man åter kommer till skroten "gack och
sök" sty, då de inom ringen vara de

Släppa hvarandra, ielbjedas åter leardera
ee af de, som beida ningen, hvilka nu
svunga om medan de som iifört desamma
iibagade ielbjedades plabber, osv.

Lille Lasse svälter ihjäl
[Karebergssyn]

Lille Lasse svälter ihjäl
han tappade sin nö-ohlan;
finnen han inte den igen,
så får han bryta ner ner,
Bryt på! Bryt på!

En person är inom ringen
och de öfriga ta en fart i varandras
händer. Till ordens: "Bryt på!" etc.
kastar sig den inom ringen varande på
ett par af de öfriges sammanhållna händer
för att bryta ringen. Lyckas detta, måste
den, som släpper taget, vara inne seti
ringen påföljande gång; hvorom ej,
för den förr vara inom ringen en gång
till

Så tar ja mitt tiome [Gränsestop]
 Så tar ja mitt tiome, da fuet me fjā
 fuet me fjā, fuet me fjā
 Den lagger ja neder fjā karesten min,
 Jon alla karesten min

[Broby.]

En eller flera personer äro inom ringen.
 Då man kommer till stoppen: "Så lagger
 ja det neder Jon alla karesten min sty,
 bejude de inom ringen varande upp
 utes den som bilda ringen, hvarefter
 man vabsar. De upplejndes blifva
 mine nästa gång.

Påfven

De levande bilden ring, som hvilken
en person placeras sittande, försees
med en staf i höfvet eller något annat
mycket dylikt. Ett antal bestående
flödes utmärkes, utgörande den antalet
en minnas om de personer, som bildas
ringen. Sedan det således är i
ordning börjar leken. Ringen rör sig
kring påfven och man spänner.

En påfve är ja men saur
- tralla - la -

Som druckit vi och tomme glaset
lek, om ja vore påfve ja!

På man spänner ut början
man ånga påfven påfven den frimman

Jumme sij jäaulaten att stöta ned sin
sbaf i marken, teg då resa alla ästad
till de utvisade platser. Den som ej
får plats, måste gifva pant samt bli
färdig nästa gång. Därför börja leka
nu.

Köpmans lek

Ett par, köpmannen och köpmanna-
 fuen, stå på sin ringen. De öfriga
 bildar en ring omkring dem. Liksom de båda
 i ringen varande representera hand-
 laren och hans fru så representera
 hvar en av dem, som bildar ringen, en
 handelsvara. Köpmannen börjar
 leken genom att fråga t.ex. "Fins här socker"
 — den som representerar socker, svarar då:
 "Socker fins här men inte" [t.ex. 7 Kaffe].
 Nu blir det denna tur att svara, och
 denna säger då t.ex. Kaffe fins här men inget
 köpmannafru, Nu byter den sågande
 plats med köpmannafru, och den förs blir
 köpmannafru, medan köpmannen kommer
 att representera kaffe. Likaså kan

han förhållandet vara med Kopmannen
Och för Kopmannen säger han:
"Kopmannen förs har men inte (te) hand
om någon representant eller en sak för vilken
ej representant finns, eller ej strax
svaret, för han är paut."

Resa till Stockholm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

354

De lehnade bildas ring med en person
inom ringen. Man sjunger:

Ia resa vi till Stockholmska

Stockholmska, Stockholmska,

Resan för oss går allti så bra,
allti så bra, allti så bra,

Mi - i - ge - de - se - se

Så säger ja - a!

Vän - der - de - se - se,

Så vän - der - ja - a

Ia resor vi stry.

Nå man kommer till strövan:

"Säger de "stry, så säger den inom ringen
varande för en af dem som bildar ringen.
Samma säger igen, hvarefter den först

nigande vänder sig, följd af den, för
hvilken hon ringet, och dessa båda begripes
sig nu i låta sprängvarseln efter niosträcken
omkring stämningsen. När man sjungit
ett sånger, vända dessa båda, så att den
upplejades, nu kommer för, och fortsätter
liksom man åter kommer till ströken,
"niger da" sty, till då bjuder den sist
bjudne upp en ny, derefter vänder
man sig, följd af denna, och leken
fortgår som förut, tills alla blifvit upplejda.
Sedan påminna alla blifvit upplejda,
bieder man en tredje. Den sist upplejda
står stilla, och de öfriga snurra rundt
kring henne, tills allesammans blifvit
"hårade på nylen". De börjar "afhörandet"
vid hvilket den sist "påhörade" börjar

och nu sjunger man åter: "Så resa
vi" etc, liksom vid "påhåendet" enligt F.H.,
men slutligt ett annat bruk sjunger
man [Proky - Perön.]

"Så resa vi te Skåne igen,
Skåne igen, Skåne igen

Resan etc

Så alla bliwit "apruade"
slutar lesen.

Utop alla som gå i ringen [Hälsning]

Man ljunder upp vid lekens början så
att man åtminstone börjar svänga om då
man kommer till strofen :

"Ty jag frinner sty". Då man kommer
till : tralla lalla o' tralla la "4, vänder
man sig kvar för sig om, dansande först
åt det nya hållet, stannar med mot
hvarann, gör en liten beväring och vänder
sig derpå kvar för sig dansande åt det
andra hållet, stannar åter med mot
hvarann, gör en liten beväring mot hvarann,
hvar efter man på nytt fattas hvarandras
händer och svänger om i det man sjunger
"Ty jag frinner sty". Härpå följer hela
den fört skildrade scenen på nytt igen
så att man kommer att sluta med : ty jag frinner sty"

Upp alla,
 som gå i ringen,
 jag låger dig,
 eller också ligger,
 ty jag finner
 det är omöjligt
 att leva lyckelig
 förenat dig
 tralla lala
 o' tralla la-a,
 tralla lala
 o' tralla la-a.
 ty jag finner
 det är omöjligt
 att leva lyckelig
 förenat dig.
 Stämmandet och beg-
 äringen varar endast medan man utsjunger: "la-a"

Gå' kom' soti salen: [Forsley]
 gå' kom' soti salen, gå' kom' ten oot loia,
 gå' öfver den bränsande vals melodi

o. va lät mig da-a,
 sköna flicka, gå-a,
 soti valsen re-sug!
 På jorden a-a
 du min kunnat kö-a, -
 kom o' vaka mig mig,
 gå' spänner för da-a!

Veckrante flicka, följande lära,
 far dig well gå vägen
 med blommor bestro
 Phueda, o' skynda
 följande lära, -

Gorr dig vell ja' lefva,
 Gorr dig vell ja' oö!

På jorden a-är.
 Alla minn hemmet ka'-ad
 kom o' valen med mig,
 ja' sjungen gorr dig
 flukvårda flecka.
 Gorr dig vell ja' gläna,
 Gorr dig vell ja' vägen
 med blommor bestro
 Skynad, o' skynad,
 fortjennade länna,
 Gorr dig vell ja' lefva
 Gorr dig vell ja' oö,-
 Gorr dig vell ja' lefva.
 Gorr dig vell ja' oö!

471

Man går inom ringen, till
man kommer till: "O, så lät mig dö,"
etc. Här bjuder man upp samt vallas
medel till det återstående ringen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

361

Om tücke, du e' gram [Rjorucku]

Om tücke, du e' gram,
o' de' tücke afven ja,
Du ha me öfvergifvet,
o' de' tücke ja' va' bra'
O' ängen va' gröön
o' fleckan va' sköön
kom vaka med mig,
ja' tücke om jag,

"Id ströfven." o' ängen va
grön etc." bjuda de niem niingen blanda
upp, horefter sluckets seranta haef va
valnati.

Tellegrofer [Maj 1869]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

363

De lekas på platsen sig sittande
i en ring, med en, eller ringen. De var
en av de sittande skall låta sina båda
händer vara på sina respektive knä, och
först då den som ringen varande närmar
sig, ska rättighet att ge den en kopp för
att dricka derpå åter låta den nedfalla.
När den som ringen varande åter låter
händer någon av de sittandes, under det
dessa omöjliga vara på knä, så skall den
sittande "gå" d. v. s. vara inom ringen, under
den "först" gående intager denna plats —
Det är antagligen händernas beröring med
hvarandra och den lekhet, som förfinas
mellan detta och plattorna vid telegrafstationen
som gett upphof.

[högskola] Gåck o' sök opp den kullen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

364

Endast en person är minnas
bekan. Vid "gåck och sök etc" fattas
denne av den, som bilda ringen,
och svänger om med denne, kvar på den
fästade stället inom ringen för att
bjuda opp nästa gång. Bekan i oförigt
lika med. 348.

471

I grönan leed [Keeenat]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

365

*I grönan leed
der gi-mo vi
der hite för ringen
o' satten på fingern
I se der, för-a-a ha fäll en r:*